

Zijn liefdevolle vraag

Hoor met uw ziel naar 's Heren vraag:
"Doet dit tot Mijn gedachtenis".
'Ik zie de Mijnen toch zo graag
geschaard rondom Mijn heil'ge dis'.

Het is Zijn vraag - geen streng gebod,
hoe zou dat moog'lijk zijn?
Is het geen zegen en genot
slechts uitgenood te zijn?

Zijn zielenwens, zo teer geuit,
is toch oneindig meer!
Spreekt er geen lout're liefde uit,
de liefde van uw Heer?

Te doen wat Hij zo vriend'lijk spreekt,
zal dat niet heerlijk zijn?
Ja, wie uit lauwheid daar ontbreekt,
doet aan Zijn liefde pijn!

Wel moeten wij 't erkennen, Heer
- 't heeft stellig U gesmart -:
Wij zijn gekomen menig keer,
maar niet met brandend hart.

Zo deden wij onszelf tekort,
maar ach, aan U veel meer.
Waar heilgunst tot gewoonte wordt,
wordt U vergeten, Heer.

Toch blijft U noden, vol geduld,
en spreekt ons aldus toe:
'Kwam u maar steeds van Mij vervuld,
dan werd u 't nimmer moe'.

O Heiland - Gastheer, laat ons meer
vervuld zijn met Uw Geest,
dan wordt Uw dis ons telkens weer
een heilig, hemels feest.